

Troben 47 esquelets medievals i part de l'estructura de l'església preromànica de Sant Julià de Ramis

Entre els objectes desenterrats pels arqueòlegs destaquen tres petxines de pelegrinatge del segle XII i una olla d'un aixovar funerari

Dos dels arqueòlegs netejant un dels esquelets medievals trobats a Sant Julià de Ramis ACN.

Els arqueòlegs han desenterrat 47 esquelets medievals i part de l'estructura de l'església preromànica de Sant Julià de Ramis (Gironès). La campanya d'excavacions a l'entorn dels Sants Metges ha localitzat també antigues estructures –restes de murs- d'època visigòtica i, fins i tot, romana. Sobretot, però, els arqueòlegs han aprofundit en l'estudi del cementiri medieval que hi havia al lloc. La majoria dels esquelets són d'entre els segles XII i XIV.

L'antropòloga i codirectora de l'excavació, Neus Coromina, subratlla que el seu estudi aportarà informació sobre la vida de la comunitat durant l'edat mitjana. Entre els objectes que s'han desenterrat destaquen tres petxines de pelegrinatge del segle XII i

una olla d'un aixovar funerari.

La campanya d'excavacions a la muntanya de Sant Julià de Ramis, focalitzada a l'entorn de l'església dels Sants Metges, continua aprofundint en l'estudi del cementiri medieval que es va descobrir al lloc. Des del 2011, els arqueòlegs de la Universitat de Girona (UdG) hi estan fent excavacions periòdiques.

La zona a tocar de l'església es va fer servir com a cementiri durant més d'un mil·lenni (des del segle VIII, en època carolíngia, fins a principis del segle XX). "D'ençà que es va començar a excavar, s'hi han trobat gairebé 600 morts", precisa Coromina. I amb els anys, a mesura que ha avançat l'excavació dels enterraments, els arqueòlegs també han anat reculant en els segles.

Durant aquesta campanya, de moment, s'han desenterrat 55 esquelets. D'aquests, 47 són de l'edat mitjana; però també n'hi ha vuit més d'entre els segles XVII-XVIII (aquests, localitzats en capes superiors a tocar del mur de l'església dels Sants Metges).

Els esquelets medievals són de difunts que van viure a la zona entre els segles XII i XIV. La majoria estaven enterrats en fosses simples, que en alguns casos s'encavalquen les unes amb les altres. "Quan els hem desenterrat, aquí mateix ja en fem un petit estudi antropològic; però després en traslladem els ossos al laboratori per poder-los estudiar amb detall", concreta la codirectora de l'excavació.

Neus Coromina explica que, tot i que un esquelet és “molt lent d’excavar”, el seu estudi aporta “molta informació” sobre la vida de la comunitat. “Per exemple, a diferència d’altres campanyes, aquest cop hem trobat més esquelets de dones que d’homes; a més, i això és curiós, també n’hem trobat tres amb fractures soldades, cosa que és difícil de trobar”, explica la codirectora.

Això és el que s’ha vist a cop d’ull. Però en els propers mesos, quedarà la feina de laboratori. Coromina explica que serà aleshores quan es podrà saber la causa de la mort (per exemple, per malaltia), l’edat aproximada i, fins i tot, a través d’isòtops, alguns trets sobre la seva dieta.

Petxines de pelegrinatge Tot i que durant l’edat mitjana els morts s’enterraven sense aixovar (embolcallats amb una simple mortalla), durant aquesta campanya els arqueòlegs sí que han trobat alguns objectes amb què es van enterrar els difunts. En destaquen tres petxines de pelegrinatge del segle XII, dues de les quals han aparegut senceres.

“Això ens indica que aquells difunts que les portaven havien fet el camí de Santiago” diu l’arqueòleg i un altre dels codirectors de l’excavació, Jordi Vivo. “Ja és més agosarat dir que un ramal del camí de Sant Jaume passava per aquí; però sí que és veritat que aquestes persones devien haver fet el pelegrinatge, i cal pensar també que havien aconseguit tornar”, precisa.

A més de les petxines, els arqueòlegs també han trobat una olla del segle XII que formava part d’un aixovar funerari. I dos anells, una agulla de mortalla i monedes antigues de bronze (una del segle XV i les altres, del XVII) que no formarien part de cap enterrament, sinó que hauria perdut la gent a l’hora d’enterrar o anar a veure els difunts. Restes de l’església preromànica En paral·lel a la troballa dels esquelets, els arqueòlegs també han anat descobrint restes d’antigues estructures. Estan superposades unes sobre altres, i abasten des de l’època romana fins a la medieval. “Hem de pensar que l’estratigrafia de la zona està totalment rebentada, perquè a l’hora de cavar els enterraments, s’anaven malmetent les restes que hi havia a sota”, concreta Vivo.

En aquesta campanya, s’han trobat traces de murs romans, ibers i visigòtics. Però sí que en destaca una acumulació de pedra que formava part de l’estructura de l’església preromànica que hi va haver en aquest lloc. “La roca de pissarra d’aquesta zona s’escrotona amb molta facilitat; per tant, per donar solidesa al terreny, es va fer un gran reble de terres per donar solidesa a l’edifici”, diu el codirector.

De moment, però, tot i haver trobat part dels murs d’aquest temple preromànic, encara no se’n coneix la datació exacta. Se sap que és posterior a una construcció visigòtica dels segles VI-VII, abans que la zona acollís un cementiri, i anterior a la consagració de l’església romànica dels Sants Metges (que es va fer al 1019). “Per tant, la construcció de l’església preromànica s’hauria de situar en aquest període intermedi; ens mouríem entre els segles VIII i X”, explica Vivo.

La campanya d'excavacions als Sants Metges s'acabarà la setmana vinent. A més de Vivo i Coromina, també la codirigeix l'arqueòleg Jordi Sagrera. Els codirectors calculen que podran arribar a desenterrar una setantena d'esquelets, una xifra molt més superior a la d'altres campanyes (on la mitjana se situava en una quarantena).

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1945049-troben-47-esquelets-medievals-i-part-de-l-estructura-de-l-e-sglesia-preromanica-de-sant-julia-de-ramis.html>